

People's Communication Charter 1998

Het People's Communication Charter is een handvest waarin de bescherming van de kwaliteit van de communicatie- en informatievoorziening wordt geëist. Informatie dient veelzijdig en betrouwbaar te zijn, en communicatiediensten gebruikersvriendelijk, toegankelijk en betaalbaar en bij te dragen tot de zelfontplooiing en expressie van het individu.

De kwaliteit van informatievoorziening is van grote invloed op de wijze waarop wij onze burgerrechten kunnen uitoefenen. Rechten brengen altijd plichten met zich mee, en op informatiegebied is dit onder andere de verantwoordelijkheid voor de vormgeving van de samenleving. Zonder goede informatie (zoals bijvoorbeeld de berichtgeving via radio, tv en de geschreven media) kan deze plicht niet worden vervuld. De zorg om de kwaliteit van ons bestaan mogen we niet overlaten aan de overheid of de markt; de toekomst is immers onze gezamenlijke verantwoordelijkheid.

De snelle ontwikkelingen op het gebied van de informatie- en communicatietechniek (zoals de digitalisering, het ontstaan van nieuwe media en -koppelbare- computernetwerken) hebben ingrijpende gevolgen voor de samenleving. Daarnaast leidt het commercialiseren van kennis ertoe dat er -steeds meer en steeds vaker- voor deze zaken moet worden betaald. Onvermijdelijk ontstaat dan een nieuwe tweedeling; degene die betaalt krijgt toegang tot kennis en informatie, degene die dat niet kan wordt buitengesloten. Bovendien ontstaan er door talrijke fusies en overnames grote, machtige mediabedrijven waarop nauwelijks controle mogelijk is.

Om de ontwikkelingen kritisch te kunnen volgen is het belangrijk een burgerbeweging op te richten. Op andere gebieden zijn reeds sociale bewegingen actief, zoals in het geval van mensenrechten, het milieu en consumentenbelangen. Tot op heden geldt dit niet voor het terrein van de informatie en de communicatie. Het People's Communication Charter formuleert de uitgangspunten voor een dergelijke beweging.

Waarom is uw handtekening belangrijk?

Door het ondertekenen van het People's Communication Charter steunt u de ontwikkeling van een internationale beweging voor het algemene 'recht op communicatie'. Alleen met wereldwijde steun kan het People's Communication Charter dit recht op de politieke agenda krijgen.

Om de eisen van het People's Communication Charter kracht bij te zetten is een grote, wereldwijde achterban noodzakelijk. Hoe meer mensen het People's Communication Charter tekenen, hoe groter de effectiviteit.

De achttien artikelen van het People's Communication Charter zijn samen te vatten in vijf centrale thema's:

1. COMMUNICATIE EN DE RECHTEN VAN DE MENS.

Bij alle vormen van communicatie- en informatievoorziening dienen de rechten van de mens centraal te staan.

2. PUBLIEK DOMEIN.

De essentiële hulpbronnen waar communicatiediensten gebruik van maken (zoals frequenties voor telecommunicatie) zijn 'gemeenschappelijk erfgoed' (publiek domein) en mogen niet voor commerciële belangen worden geëxploiteerd.

3. EIGENDOM.

Communicatie- en informatiediensten mogen niet door overheden of commerciële ondernemingen worden gemonopoliseerd.

4. AUTONOMIE.

Individuele en groepen hebben een fundamenteel recht op bescherming van hun culturele identiteit en op het ontwikkelen van hun communicatieve vaardigheden.

5. VERANTWOORDING

Degenen die communicatie- en informatiediensten aanbieden, moeten bereid zijn openbare rekenschap af te leggen voor de kwaliteit van hun prestaties.

Uitnodiging.

Het People's Communication Charter kan dienen als richtlijn voor een wereldwijde kritische beweging op het gebied van informatie en communicatie.

Het People's Communication Charter is het resultaat van een omvangrijk en open redactioneel proces, waarbij talloze individuen en groepen betrokken zijn geweest.

De oorsprong van het PCC ligt bij enkele sociale bewegingen, waaronder het Third World Network, de Cultural Environment Movement en AMARC (Asociación Mundial de Radios Comunitarias). Begin jaren negentig kwamen zij tot de slotsom dat de kwaliteit van de informatievoorziening te belangrijk is om geheel over te laten aan overheden en "de" markt. Dit resulteerde in de eerste versie van het huidige People's Communication Charter. Sindsdien is deze tekst over de hele wereld bediscussieerd en werden voorgestelde verbeteringen erin verwerkt.

Ook de huidige versie is niet definitief. Het People's Communication Charter is het voorwerp van een permanent, dynamisch proces dat open staat voor nieuwe ideeën.

U bent als ondertekenaar van harte uitgenodigd aan dit proces bij te dragen, onder andere door het People's Communications Charter te vertalen naar concrete sociale acties.

Wij, de ondertekenaars van dit handvest, verklaren het volgende:

Communicatie is van fundamenteel belang voor alle mensen en voor de gemeenschappen waarin zij leven. Daarom heeft iedereen het recht op onafhankelijke, veelzijdige en betrouwbare informatievoorziening, betaalbare en eenvoudige toegang tot communicatiemiddelen en de bescherming van fundamentele culturele rechten. Om de realisering hiervan te bevorderen, ondertekenen wij dit handvest. Wij geven hiermee aan te streven naar een duurzaam en democratisch cultureel milieu.

Artikel 1. Respect.

Bij het verspreiden, verzamelen, ontvangen en uitwisselen van informatie, meningen en denkbeelden, dient steeds voorop te staan dat de rechten van de mens worden gerespecteerd.

Artikel 2. Vrijheid.

Iedereen heeft recht op de beschikking over communicatiemiddelen die onafhankelijk zijn van de belangen van overheden of commerciële ondernemingen.

Artikel 3. Toegang.

Om hun rechten te kunnen uitoefenen, moeten mensen een eerlijke en billijke toegang tot lokale en mondiale media hebben, teneinde meningen, informatie en ideeën in een -voor hen- gangbare taal te ontvangen; om verschillende culturele producten, die voor verschillende smaken en interesses ontworpen zijn te ontvangen en om open toegang te hebben tot volledige informatie over eigendom, zeggenschap en besluitvorming in de media. Beperking van de toegang van informatie is alleen toelaatbaar wanneer sprake is van een goede en dwingende reden zoals wanneer de rechten van de mens worden geschonden of wanneer de beperking noodzakelijk is in een democratische samenleving.

Artikel 4. Onafhankelijkheid.

De verwerkliking van het mensenrecht om deel te nemen aan, bij te dragen tot en voordeel te hebben van de ontwikkeling van onafhankelijke communicatiestructuren heeft nationale en internationale steun nodig. Dit houdt in het steunen van de ontwikkeling van onafhankelijke media; training voor professionele media werknemers; de ontwikkeling van onafhankelijke en representatieve media vakorganisaties, en vakbonden en de ontwikkeling en aanvaarding van internationale professionele kwaliteitseisen.

Artikel 5. Alfabetisme.

Iedereen heeft het recht de kennis en vaardigheid te verwerven om volledig deel te nemen aan de openbare communicatie. Dit betekent de ontwikkeling van de vaardigheid in lezen, schrijven, verhalen vertellen; een kritisch media bewustzijn; computer alfabetisme en onderwijs over de rol van communicatie in de samenleving.

Artikel 6. Bescherming van journalisten.

Journalisten moeten volledig beschermd worden door de wet, inclusief het internationale humanitaire recht, in het bijzonder in gebieden van gewapend conflict. Ze moeten veilige en volledige toegang hebben tot informatiebronnen en moeten zonnodig rechtsbescherming kunnen zoeken met behulp van de internationale gemeenschap.

Artikel 7. Recht op antwoord en rectificatie.

Iedereen heeft het recht op antwoord en mag compensatie eisen voor schade veroorzaakt door misleidende informatie in de media. De betreffende personen moeten de mogelijkheid hebben om uitspraken die op hen betrekking hebben en waarbij zij een gerechtvaardigd belang tot rectificatie hebben, onverwijld te laten corrigeren. Correcties moeten even prominent gepubliceerd worden als de oorspronkelijke uitspraak. Overheden moeten boetes opleggen wanneer een gerechtshof heeft geoordeeld dat sprake is van bewezen schade en dat de informatie aanbieder met opzet onjuiste, misleidende of schadelijke informatie heeft verspreid.

Artikel 8. Culturele identiteit.

Iedereen het recht op bescherming van zijn of haar culturele identiteit. Dit betekent dat expressies van die culturele eigenheid in vrijheid plaats vinden en door anderen worden gerespecteerd. Uitingen van de eigen culturele identiteit kunnen slechts beperkt worden indien zij andere bepalingen uit dit handvest schenden.

Artikel 9. Diversiteit van talen.

Iedereen heeft het recht zich te uiten en toegang te hebben tot informatie in de eigen taal. Iedereen heeft er recht op dat de eigen taal in openbare onderwijsinstellingen wordt gebruikt en het recht om, waar nodig, geschikte voorzieningen te creëren voor de talen van minderheden.

Artikel 10. Deelname in besluitvorming.

Iedereen heeft het recht om deel te nemen in de politieke besluitvorming

inzake de voorziening van informatie; de ontwikkeling en het gebruik van kennis; het behoud, de bescherming en de ontwikkeling van cultuur; de keuze en toepassing van communicatie technologieën en de structuur en het beleid van de media-industrie.

Artikel 11. Rechten van kinderen.

Kinderen hebben het recht op massa media producten, die ontwikkeld zijn om hun behoeften en interesses tegemoet te komen en hun gezonde psychische, lichamelijke en emotionele ontwikkeling te bevorderen. Ze moeten beschermd worden tegen schadelijke media producten en tegen commerciële vormen van uitbuiting zowel thuis als op school en speelplaatsen. Overheden moeten stappen ondernemen om kwalitatief hoogstaande culturele en ontspannende programma's, publikaties en computerspellen te distribueren die speciaal geproduceerd worden voor kinderen en die toegankelijk zijn in hun eigen talen.

Artikel 12. Cyberspace.

Iedereen heeft gelijkelijk het recht tot toegang van cyberspace. Ieders recht op het gebruik van een open cyberspace, op de vrijheid tot elektronische meningsuiting en de vrijwaring tegen elektronisch toezicht en misbruik moet worden beschermd.

Artikel 13. Privacy.

Iedereen heeft het recht om beschermd te worden tegen de ongeautoriseerde publicatie van irrelevante beschuldigingen; de publicatie van prive foto's of van andere vormen van prive communicatie of persoonlijke informatie in vertrouwen gegeven of ontvangen. Gegevensbestanden die gebaseerd zijn op persoonlijke gegevens of data ontleend aan de werksituaties of handels en financiële transacties mogen niet zonder toestemming van de betrokkenen gebruikt worden voor commerciële belangen of vormen van partikulier of overheidstoezicht. Landen moeten er echter voor zorgen dat de bescherming van de privacy niet dan in uitzonderlijke situaties het beginsel van de vrijheid van meningsuiting schendt.

Artikel 14. Geweld.

Van de media mag geest worden dat zij zich actief verzetten tegen elke vorm van ophitsing tot geweld en ethnisch conflict en tegen alle vormen van haat-propaganda op grond van ras, geslacht, of nationaliteit. Geweld moet nooit als normaal, "macho" of vermakelijk worden gepresenteerd in programma's en publikaties. Daarentegen moeten de media de werkelijke gevolgen van de uitoefening van geweld en alternatieven voor gewelddadige oplossingen van conflicten laten zien. Ook anderen vormen van geweld tegen de menselijke waardigheid en integriteit moeten worden vermeden. Zoals de stereotiepe beelden die de realiteit en complexiteit van levens vervormen. De media moeten vermijden dat mensen op grond van hun sexe, ras, klasse, nationaliteit, taal, seksuele geaardheid of lichamelijke of geestelijke gesteldheid belachelijk worden gemaakt, gebrandmerkt of gedemoniseerd worden.

Artikel 15. Rechtvaardigheid.

Van de media mag worden geest dat zij bij de verslaggeving van rechtszaken de normen van een eerlijke rechtsgang respecteren. Dit houdt in dat de media niemand schuldig mogen verklaren totdat een rechtbank het schuldig heeft uitgesproken. Bovendien mogen zij geen inbreuk maken op de privacy van beschuldigde personen of andere bij een rechtszaak betrokkenen. Gedurende een rechtszaak mogen TV-beelden daarvan niet worden uitgezonden.

Artikel 16. Consumenten Informatie.

Iedereen heeft het recht op bruikbare en feitelijke consumenten informatie en moet beschermd worden tegen misleidende reclame. De media moeten reclame die gepresenteerd wordt als nieuws of amusement vermijden als ook de reclame voor ecologisch schadelijke producten. Met name reclame gericht op kinderen verdient kritische aandacht.

Artikel 17. Aansprakelijkheid.

De ondertekenaars van het Handvest zullen al diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding, het verzamelen, de ontvangst, en het uitwisselen van informatie, meningen en ideeën in hun samenleving aansprakelijk stellen voor de naleving van de beginselen van dit Handvest.

Artikel 18. Uitvoering.

In overleg met degenen die het Handvest ondertekenen, zullen nationaal en internationaal- afspraken worden gemaakt om het Handvest in zoveel mogelijk landen en talen te publiceren en bewegingen te organiseren die de naleving van het Handvest kunnen controleren, klachten over schendingen van het Handvest kunnen behandelen, advies uitbrengen over passende maatregelen bij gebleken juistheid van de klachten, procedures voor periodieke inspectie te ontwikkelen en de verdere verandering en verbetering van het Handvest kunnen ontwikkelen.

People's Communication Charter 1998 (GB)

The People's Communication Charter represents a citizens' demand for the protection of the quality of communication services and the provision of information. Communication services should be user-friendly, accessible and affordable and information should be reliable and pluralist.

The quality of information provision affects the ways in which we exercise our civil rights. These rights also imply the civil responsibility to monitor and respond to social developments. This can only be done adequately when we are properly informed through such media as broadcasting, the press, or the Internet.

At stake is the quality of our common future: we cannot delegate the concern for this exclusively to governments or markets.

The quality of our lives is at stake and we cannot delegate this responsibility to governments or markets only.

Rapid developments in the field of information and communication technology (digitisation, the emergence of new media and network connectivity) have a far-reaching impact on society. The commercialisation of knowledge creates more and more situations in which a price-tag is attached to the provision of information. As a result a social gap grows between those who can afford access to information and those who will be excluded. Moreover, numerous mergers and joint ventures create powerful mediaconglomerates that escape adequate public control.

In order to monitor these developments critically, it is urgent to initiate a global civil movement. In such areas as human rights, environmental protection and consumer interests, there is already a great deal of civil action. This has so far not been the case in the field of information and communication.

The People's Communication Charter articulates the basic principles for this movement.

Why does your signature matter?

By signing the People's Communication Charter you support the development of a global civil movement for the "right to communicate". The People's Communication Charter needs worldwide support to get this right on the political agenda. A worldwide constituency is essential to the realisation of the Charter's demands. As more people sign the People's Communication Charter, its effectiveness will be greater.

The eighteen articles of the People's Communication Charter can be summed up with these five key themes:

1. COMMUNICATION AND HUMAN RIGHTS.

Communication and information services should be guided by respect for fundamental human rights.

2. PUBLIC DOMAIN.

Communication resources (such as airwaves and outerspace) belong to the "commons"; they are public domain and should not be appropriated by private parties.

3. Ownership.

Communication and information services should not be monopolized by governments or business firms.

4. Empowerment.

People are entitled to the protection of their cultural identity and to the development of their communicative skills.

5. Public accountability.

Providers of communication and information services should accept public accountability for the quality of their performance.

Invitation.

The People's Communication Charter can serve as a guideline for a global critical civil movement in the field of information and communication.

The People's Communication Charter is the outcome of an extensive and open editorial process which involved numerous individuals and social groups.

The People's Communication Charter was initiated by such social movements as the Third World Network, the Cultural Environment Movement, and AMARC (the worldwide association of community broadcasters). They conclude in the early Nineties that the responsibility for the quality of information provision and communication services could not be left with governments and markets, but required civil action. This motivated the writing of the first draft of a People's Communication Charter. Over the past years, this text was discussed very widely, amended and improved.

The present version of the Charter is still open for more comments and suggestions. The People's Communication Charter remains the subject of an ongoing and dynamic process that is open to new ideas.

As a signatory you are invited to contribute to this process. You could do this through the translation of the Charter into concrete social action.

We, the Signatories of this Charter, recognize that:

Communication is basic to the life of all individuals and their communities. All people are entitled to participate in communication, and in making decisions about communication within and between societies. The majority of the world's peoples lack minimal technological resources for survival and communication. Over half of them have not yet made a single telephone call. Commercialization of media and concentration of media ownership erode the public sphere and fail to provide for cultural and information needs, including the plurality of opinions and the diversity of cultural expressions and languages necessary for democracy. Massive and pervasive media violence polarizes societies, exacerbates conflict, and cultivates fear and mistrust, making people vulnerable and dependent. Stereotypical portrayals misrepresent all of us and stigmatize those who are the most vulnerable. Therefore, we ratify this Charter defining communication rights and responsibilities to be observed in democratic countries and in international law.

Article 1. Respect.

All people are entitled to be treated with respect, according to the basic human rights standards of dignity, integrity, identity, and non-discrimination.

Article 2. Freedom.

All people have the right of access to communication channels independent of governmental or commercial control.

Article 3. Access.

In order to exercise their rights, people should have fair and equitable access to local and global resources and facilities for conventional and advanced channels of communication; to receive opinions, information and ideas in a language they normally use and understand; to receive a range of cultural products designed for a wide variety of tastes and interests; and to have easy access to facts about ownership of media and sources of information. Restrictions on access to information should be permissible only for good and compelling reason, as when prescribed by international human rights standards or necessary for the protection of a democratic society or the basic rights of others.

Article 4. Independence.

The realization of people's right to participate in, contribute to and benefit from the development of self-reliant communication structures requires international assistance to the development of independent media; training programmes for professional mediaworkers; the establishment of independent, representative associations, syndicates or trade unions of journalists and associations of editors and publishers; and the adoption of international standards.

Article 5. Literacy.

All people have the right to acquire information and skills necessary to participate fully in public deliberation and communication. This requires facility in reading, writing, and storytelling; critical media awareness; computer literacy; and education about the role of communication in society

Article 6. Protection of journalists.

Journalists must be accorded full protection of the law, including international humanitarian law, especially in areas of armed conflict. They must have safe, unrestricted access to sources of information, and must be able to seek remedy, when required, through an international body.

Article 7. Right of reply and redress.

All people have the right of reply and to demand penalties for damage from media misinformation. Individuals concerned should have an opportunity to correct, without undue delay, statements relating to them which they have a justified interest in having corrected. Such corrections should be given the same prominence as the original expression. States should impose penalties for proven damage, or require corrections, where a court of law has determined that an information provider has wilfully disseminated inaccurate or misleading and damaging information, or has facilitated the dissemination of such information.

Article 8. Cultural identity.

All people have the right to protect their cultural identity. This includes the respect for people's pursuit of their cultural development and the right to free expression in languages they understand. People's right to the protection of their cultural space and heritage should not violate other human rights or provisions of this Charter.

Article 9. Diversity of Languages.

All people have the right to a diversity of languages. This includes the right to express themselves and have access to information in their own language, the right to use their own languages in educational institutions funded by the state, and the right to have adequate provisions created for the use of minority languages where needed.

Article 10. Participation in policy making.

All people have the right to participate in public decision-making about the provision of information; the development and utilization of knowledge; the preservation, protection and development of culture; the choice and application of communication technologies; and the structure and policies of media industries.

Article 11. Children's Rights.

Children have the right to mass media products that are designed to meet their needs and interests and foster their healthy physical, mental and emotional development. They should be protected from harmful media products and from commercial and other exploitation at home, in school and at places of play, work, or business. Nations should take steps to produce and distribute widely high quality cultural and entertainment materials created for children in their own languages.

Article 12. Cyberspace.

All people have a right to universal access to and equitable use of cyberspace. Their rights to free and open communities in cyberspace, their freedom of electronic expression, and their freedom from electronic surveillance and intrusion, should be protected.

Article 13. Privacy.

All people have the right to be protected from the publication of allegations irrelevant to the public interest, or of private photographs or other private communication without authorization, or of personal information given or received in confidence. Databases derived from personal or workplace communications or transactions should not be used for unauthorized commercial or general surveillance purposes. However, nations should take care that the protection of privacy does not unduly interfere with the freedom of expression or the administration of justice.

Article 14. Harm.

People have the right to demand that media actively counter incitement to hate, prejudice, violence, and war. Violence should not be presented as normal, "manly", or entertaining, and true consequences of and alternatives to violence should be shown. Other violations of human dignity and integrity to be avoided include stereotypic images that distort the realities and complexities of people's lives. Media should not ridicule, stigmatize, or demonize people on the basis of gender, race, class, ethnicity, language, sexual orientation, and physical or mental condition.

Article 15. Justice.

People have the right to demand that media respect standards of due process in the coverage of trials. This implies that the media should not presume guilt before a verdict of guilt, invade the privacy of defendants, and should not televise criminal trials in real time, while the trial is in progress.

Article 16. Consumption.

People have the right to useful and factual consumer information and to be protected against misleading and distorted information. Media should avoid and, if necessary, expose promotion disguised as news and entertainment (infomercials, product placement, children's programmes that use franchised characters and toys, etc), and the creation of wasteful, unnecessary, harmful or ecologically damaging needs, wants, products and activities. Advertising directed at children should receive special scrutiny.

Article 17. Accountability.

People have the right to hold media accountable to the general public and their adherence to the standards established in this Charter. For that purpose, media should establish mechanisms, including self-regulatory bodies, that monitor and account for measures taken to achieve compliance.

Article 18. Implementation.

In consultation with the Signatories, national and international mechanisms will be organized to publicize this Charter; to implement it in as many countries as possible and in international law; monitor and assess the performance of countries and media in light of these Standards; receive complaints about violations; advise on adequate remedial measures; and to establish procedures for periodic review, development and modification of this Charter.